

249. Áldjad, én lelkem, a dicsőség erős királyát

Vad Péter Zsigmond

1. Áld-jad, én lel - kem, a di - cső - ség e - rős ki - rá - lyát! Ö - né - ki meny - nye - i ka - rok - kal e - gyütt zengj
2. Áld-jad Őt, mert az Úr min - dent oly szé - pen in - té - zett! Sas - szár - nyon hor - do - zott, ve - zé - relt, ba - jod - ban
3. Áld-jad Őt, mert cso - da - kép - pen meg - al - ko - tott té - ged, El - kí - sér u - ta - don, tő - le van tes - ti ép -

5

há - lát! Zú - gó ha - rang, É - nek és or - go - na - hang, Mind az ő szent ne - vét áld - ják!
vé - dett. Nagy ir - gal - má t Na - pon - ként töl - ti ki rád: Ál - dá - sá t min - den - ben ér - zed.
sé - ged. Sok baj kö - zött E - rőd volt és ö - rö - möd: Szár - nyá - val ta - kar - va vé - dett.

249. Áldjad, én lelkem, a dicsőség erős királyát

4. Áldjad Őt, mert az Úr megáldja minden munkádat, Hűsége, mint az ég harmatja, bőven rád árad.
Lásd: mit tehet Jóságos Lelke veled, És hited tőle mit várhat.

5. Áldjad az Úr nevét, Őt áldja minden énbennem! Őt áldjad, lelkem, és Róla tégy hitvallást, nyelvem!
El ne feledd: Napfényed Ő teneked! Őt áldjad örökké! Ámen.